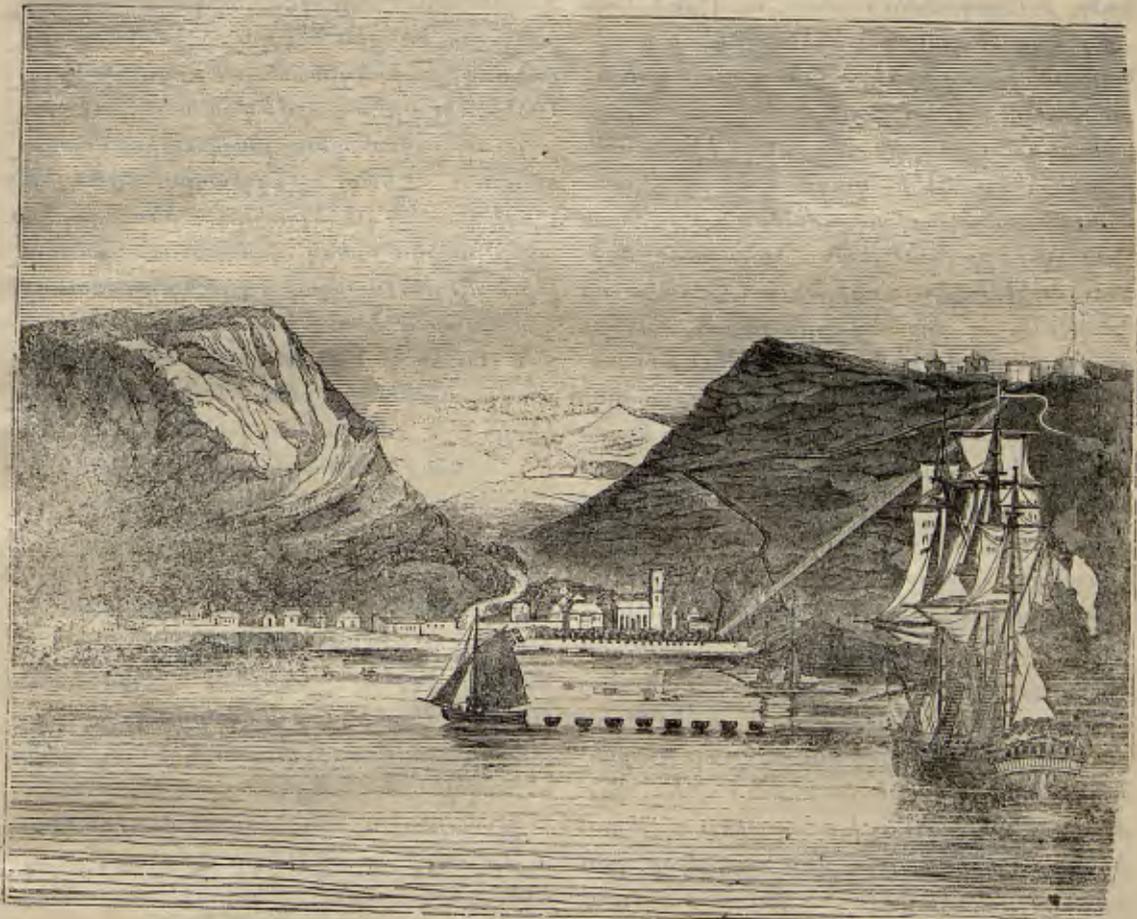

ՇՏԵՄԵՐԸՆ

ԳԻՏԸՆԻ ԳԻՏԵԼԵՆՅ

Սօրբ Հեղինէ :

Առաջիկայ պատկերը կը ներկայացունէ մեզի Սուրբ Հեղինէ կղզիին երևոյթը՝ ինտոր որ նաւի մը վրայէն կերևայ ան ճէ մաղաւնի նաւահանգիստէն, որ է կղզիին մէկ հատիկ նաւահանգիստը արեւմտեան հիւսիսային դին : Աս կղզին Հարաւային Արլանդեան Ավիւստրիոսին մէջն է՝ Վիբրիկէի ու Հարաւային Վմերիգայի մէջ տեղը, 1200 միլոն սուշի երկրէն ու 1800 միլոն վերջի յիշված երկրէն հեռու . 16 աստիճանի չափ հարաւային լայնութիւն ունի, ու 6

աստիճան արեւմտեան երկայնութիւն՝ կախնիչի առաջին միջօրեական գիծէն : Իր տարածութիւնը փոքր է . ովկիանոսի մէջը լի ապաւած մըն է՝ տասն ու կէս միլոն երկայնութեամբ՝ ու վեց միլոն և իրեք քաւորդ միլոնի լայնութեամբ, ու 28 միլոնի չափ շքր ջապատով : Իրեն խիստ մօտ եղած ցամաք երկիրը Համբարձման փոքրիկ կղզին է, որ 600 միլոնի չափ հեռու է անկից : Սուրբ Հեղինէ անունը անոր տրւաւ իր առաջին գտնողը Յովհաննէս տը՝ Վօլա՝ Գօրթուկէզ

նաւապետ մը ; որ ըստ սլաւոսհման հանդիպեցաւ հոն յամի Տեառն 1502ին Սայիսի 21 (9) ին կոստանդիանոս կայսեր մօրը Հեղինէի տօնախմբութեան օրը : Գտնուած ատենը բոլորովին զուրկ էր մարդկային բընակիչներէ՝ ու ընտանի անասուններէ : Փօրթուկէզները՝ որ անատենը աշխարհի մէջ գրեթէ միայն ասոնք էին հեռաւոր տեղ վանք նաւորդութիւն ընող՝ ու Բրեւելեան Հնդկաստան գացող , իրենց երկիրը դաւնալնուն՝ իրենց նաւերը հոն պաշար դտնալու համար այծեր՝ խոզեր՝ էշեր և ուրիշ անասուններ տարին հոն : Կրգ իին առջի բնակիչները 1515ին գացին հոն՝ աս հետեւեալ սքանչելի պատահամբը : Բլփոնոս Բլպուզուէրք Բրեւելեան Հնդկաստանի մէջ երաժ՝ փօրթուկէզ երկիրներուն հոչակաւոր յաղթողը ու կաւաւարը՝ Կօայի մօտերը պատերազմի մը մէջ յաղթութիւն ստանալով՝ իր քաղաքացիներէն խել մը անձինք ինկան իր ձեռքը ; որոնք թշնամիին կողմը դարձեր էին : Աւտի բարբարոսաբար հրաման ըրաւ որ անոնց քիթերը՝ աջ ձեռքերը՝ ձախ ձեռքերուն վիթամատերը կտրըվին , ու անանկ կըձատված փօրթուկալ խրկըվին : Սակայն իրենց բնիկ երկիրը տարվել նուն տեղը Սուրբ Հեղինէի կրգին ձգվեցան անոնք՝ քանի մը սև Հնդիկներով , ու հաւեր՝ կաբաւներ՝ փափաններ և ուրիշ թըւչուններ ձգվեցան կրգ իին մէջը որ բազմանան ու անոնց ասրուսա ըլլան : Բիչ մալ պողաուու ծաւեր ու խաւարաներ տրվեցան իրենց : Բսիկա խիստ շատ օգտակար բան եղաւ փօրթուկէզներուն . ինչու որ շուտով իրենց նաւերուն որ հոն կըհանդիպէին՝ նոր պաշար ու ջուր աւանելու համար աւատ համբարանոց մը եղաւ ան . ու շատ անգամ իրենց մէջը եղաժ հիւանդները հոն կըձըգէին , մինչև որ հետեւեալ տարին ուրիշ նաւեր հոն հանդիպելուն առնեն զանոնք : Բանկով Սուրբ Հեղինէ շատ յարգի եղաւ Հնդկաստանէն իրենց երկար նաւորդութեանը մէջ հանգստութեան կամ կանկ աւանելու տեղ մը ըլլալով ան . ու փօրթուկէզները Բնդղիացիներէն 90 տարիի ջափ առաջ շարունակ հոն կըհանգրպէին : Բառալին Բնդղիական նաւը որ աս կրգին հանդիպեցաւ՝ 1588ին էր . ու երկրորդ նաւ մը

եկաւ հոն 1591ին : 1600ին Բրեւելեան Հնդկաստանի Բնկերութիւնը հաստատվեցաւ , ու անկէ ետև Բնդղիացիք յաճախ կերթային հոն : Կոյն ժամանակը () լանտացիք և սկսեցին յաճախել Սուրբ Հեղինէ կրգին : Ու երբոր փօրթուկէզները Բիբրիկէի արեւելեան ու արեւմտեան ծովեղերքներուն վրայ դաղթականաց երկիրներ ստացան , Սուրբ Հեղինէ առաջուց պէս հարկաւոր չեղաւ իրենց . ու ձգեցին անիկա : Բնատենը () լանտացիք տիրեցին անոր . բայց անոնք ալ 1651ին կրգինէ քաջվեցան ու՝ Գլուխ բարեյուսոց ըսված տեղը բնակութիւն հաստատեցին : Հիմայ Բնդղիացոց Բրեւելեան Հնդկաստանի Բնկերութիւնը ձեռք դարկաւ անոր՝ անիկա իրենց հաստատուն բնակութիւն մը ընելու մտօք : Իրենց դրաժ առջի կաւաւարին ձեռօքը ամրոցներ շինվեցան հոն 1658ին ան նոյն տեղը ուր որ հիմայ կաւաւարութեան պալատը շինվաժ է որ պատկերին մէջ տեղը տեսնըվաժ ձամբուն մօտն է : 1672ին () լանտացիք խարդախութեամբ մը տիրեցին կրգին . բայց հետեւեալ տարին Բնդղիացիք նորէն առին զանիկա , ու Հնդկաստանէն դարձող վեց հատ լեցուն նաւերնին դարձուցին , որոնց չորսը ձեռվը նուն առին : Կաւաւարութիւնը նորէն շընորհեց կրգին - Բրեւելեան Հնդկաստանի Բնկերութեանը , նոր հրովարտակով , Գաղթականներ հրաւիրվեցան հոն , ու երկիրներ տրվեցան անոնց :

Տասնութերորդ դարուն վերջէն մինչև ութը տարի առաջ Սուրբ Հեղինէ Բրեւելեան Հնդկաստանի բնկերութեանը ձեռքն էր . 1834ին Բնկերութիւնը կաւաւարութեանը դարձուց անիկա : Բնդղիացիք շատ յարգի կըսեպէն աս կրգին , ու անանկ աւաւիկ բերդերով ամրացուցին անիկա , որ Կիպրալթարի նման ո՛ր իցէ զօրաւոր յարձակման դէմ անյաղթելի է : Կրգ իին հիմա կու բնակիչները չորս կամ հինգ հազարի ջափեն , պատերազմական զօրութիւնը հաշիւի չեղնելով : Բմէն տարի 800ի ջափ նաւ կերթայ հոն զանազան ազգերու , ղլխաւորաբար Բնդղիացոց՝ Բմերիգացոց՝ () լանտացոց ու Գաղղիացոց , ջինատանէն ու Բրեւելեան Հնդկաստանէն ըրաժ իրենց երկար նաւորդութեանը մէջ ջուր ու պաշար աւանելու անկեց :

կողմին երևոյթը հեռուէն կրնանի միայն մերկ ապաւածի մը՝ որ ովկիանոսին մէջէն շիտակ խիստ բարձր ելած է : Բանի որ մօտ երթըցվն՝ ուրիշ բան մը չի ներկայանար մարդուս աչքին բայց եթէ սքանչելի սեպալցեալ քառածայուեր . որ բոլոր կողմին մէջը միայն երկու կամ իրեք տեղ կը դանդաղ ուր որ նաւակ մը կրնայ ցամաքին մօտենալ : Ղեմաղան կոչված սլոտի քաղաքը կողմին արևմտեան հիւսիսային կողմը նեղ ու խորունկ ձորի մը մէջ է , ու կողմին մի միայն նաւահանգիստը հոս է , ուր որ միայն նաւ մը կրնայ երկաթ ձգել : Ամէն մէկ քառածայուերուն վրայ ահագին բերդեր շինված են որոնք թշնամիին նաւերուն հասցունելու վնասէն ազատ են , ու դիւրութեամբ կրնան զանոնք ծեծել : Ատորը Հիլ (Ladder Hill) կամ Կանդղաւոր Բլուր կոչված բերդը որ պատկերին աջ կողմը կը տեսնուի , ծովին մակերևոյթէն 600 ոտնաչափ բարձր է : Անկից քիչ մը ներս ուրիշ մէկ զօրաւոր բերդ մը կայ աւջինէն 200 ոտնաչափ բարձր : Աւաջինը անոր համար Կանդղաւոր Բլուր կը կոչվի՝ որ բերդին յատակէն մինչև գլուխը 596 ոտնաչափ երկայն փոսէ շինված ասնդուխտով կը ըլլի , 636 աստիճաններով : Ասկից վեր ելլալը անմուսնալի աշխատութիւն մըն է մէկու մը՝ որ անիկա կը կատարէ : Արբուն ճամբայ մըն ալ կերևայ պատկերին մէջը՝ որ մըրնի մը չափ է , ու կառք մը վարելու բաւական լայնութիւն ունի . սա ճամբան ժայռին գրեթէ շիտակ զառ իվեր բարձրըցած երեսին վրայ շինված է անչափ աշխատութիւնով : Կողմին ներսի կողմերը երթալու մի միայն ճամբան կամ առ է՝ կամ սա ժայռին մէկալ երեսը ձորին մէջէն սա կերպովս բացված իրեք մըրնի չափ երկան ուրիշ ճամբայ մըն է , որ առաւել կը հողնեցունէ մարդը : Աս ստորագրութիւնը գլորող անձը երկու տարի առաջ երկու ամիսի չափ Սուրբ Հեղինէ կեցած է , ու ան միջոցին մէջը քանի մը անգամ Ատորը Հիլ բերդը ելած է , ու զարմանքով լեցած է ան սքանչելի տեսարանին ու մարդկային ճարտարութեանը և յարատև աշխատութեանը վրայ , որ հոն կը տեսնուի : ()տարականի մը դիւրին բան չէ սա տեղը ելլալ առանց վախի զգացում մը կը ելու : Բանի որ վեր

կելայ՝ մէկ կողմէն վար կընայի որ անյատակ խորութիւն մը կերևայ , ու միւս կողմէն վեր կընայի որ մեծահատոր ժայուերը իր գլխուն վրայ կախված կը տեսնայ , որոնց մէջ ոմանք կը թրւին թէ պատրաստ են իշնալու ու զինքը ջախջախելու : Աւաս իր զգացումները բոլորովն անհիմն չեն : Արբեմն մեծամեծ հատորներ կը փրթին վար կելնան , ու իրենց ճամբուն վրայ աւեր և ապականութիւն կը գործեն : Չորին վարի կողմը կամ յատակը անանկ նեղ է՝ որ քաղաքին տուները հարկաւորապէս երկու կողմի ժայուերուն երեսին վրայ շինված են : Ասիկա գրող անձին հոն գտնուած ատները քանի մը վտանգներ պատահեցան , ու բնակիչները մեծապէս վախցան ինկած ժայուերէն : Աս կերպովս շատ անձանց սպաննուելը ու տուներու կործանելը պատմութեամբ իրեն : Մէկ հիւանդատ անձն մը տեսաւ ինքը , որուն համար պատմեցին թէ քանի մը տարի առաջ անիկա վնասեր է ժայուի մը կողմէ՝ որ գիշերով իր տանը վրայ ինկեր է , տանիսը ծակեր իր քնացած սենեակը անցեր է , ու անկողնարանին զարնելով իսկոյն իր կինը՝ որ իր քովը կըննջէ եղեր , սպաննուեր է : Արբեմն սա ստիկալի դահալէժներէն դիպուածով մարդիկ վար կելնան ու իսկոյն կտոր կտոր կը ըլնան : Բանի մը տարի առաջ տարօրինակ դիպուած մը պատահեր է՝ որ դժուարահաւատալի բան մըն է , բայց անժխտելի վկայութեամբ պատմեր են անիկա սա կտորը գրող անձին : Օլին ուրոններուն մէկը յուսահատութեան ինկած ըտպէի մը՝ ըստ մասին արբեցութենէ պատճառեալ , յանկարծ կը ջանայ ինքը զինքը սպաննել Ատորը Հիլի գլուխէն վար նետելով զինքը ծովին կողմը : Օարմանալին ան է որ մարդը ժայռին երեսէն դուրս ցըցուած քարի մը վրայ կելնայ իր ոտքերուն վրայ՝ գրեթէ 200 ոտնաչափ բերդին գլուխէն վար , ու մեծ վնաս մը չի ընդունիր : Տակալին ինքը ծովին երեսէն 400 ոտնաչափ բարձրը կը մնայ , ու կը սարսափի իր զարհուրելի դիտաւորութիւնը կրկին ՚ի գործ դնելու : Իր վիճակը իմացվելուն կողմին բնակիչներուն մէջը մեծ այլայլութիւն մը կը ծնանի , ու շատ կերպ հնարքներ կը խորհին զինքը ազատելու : Արբէն անոր օգնու

Թիւն ընելը անհնար է . ուրիշ մէկ կողմա-
նէ մը անոր մօտ երթալը նմանապէս անկա-
րելի է : Մի միայն ճարը բերդին գլուխէն
պարան կախելը կը գտնան՝ որուն մարդը
կրնայ կապել զինքը ու վեր քաշվիլ . բայց
աս ալ իրենց վտանգաւոր կերևայ աս տե-
ղըս , ինչու որ կը վախնան թէ պարանը ժայ-
ռին դուրս ցցուած սուր կտորներուն քսվե-
լով կը կտորի : Ինչ և իցէ քանի մը պարան
մէկգմէկու կցելով վար կերկրնցունեն . բայց
մարդը՝ որ թէպէտ քիչ մը ատեն զարհուրե-
մնացեր է , իր անձնասպանութեան զիտա-
ւորութիւնը մերժած չէ եղեր . ու երբոր
պարանը վար հասեր է իրեն , իր ստակալի վի-
ճակէն զինքը ազատելու համար ան իրեն է-
ղած օգնութիւնը չէ ընդուներ : Ա երէն կան-
չեր են իրեն որ պարանը իր մէջքին կապէ ,
ու ձգէ որ զինքը աս վտանգաւոր տեղէն ա-
զատեն . բայց ինքը ետ ու առաջ կը քալէ
եղեր իր կայնած նեղ տեղը , ու իր յիմարու-
թեամբը բարձրաձայն կը կանչէ եղեր որ է-
թէ քան մը ընեն նէ իրեն ինքը զինքը ան
զահալէժ տեղէն վար պիտի նետէ : Ա եր-
ջապէս անօդուտ տեղը իրեն շատ բան խօս-
վելէն ետեւ իր ընկերներէն զինուորին մէկը
առաջարկեր է որ զինքը վար իջեցունեն ա-
նոր կեցած տեղը , ու ինքը ջանայ անիկա
ազատելու : Բիւջ մը տարակոյս ըլլալէն
ետեւ իր առաջարկութիւնը ընդուներ են , ու
զգուշութեամբ վար իջեցուցեր են զինքը :
Երբոր իր ընկերին բովը հասեր է՝ ընկերը
հեղութեամբ ինքը զինքը անոր ձեռքը թող-
աւերէր է . ան ալ պարանը անոր մէջքին
կապելով՝ վերէն կանայ մը քաշեր են ողոր-
մելին : Երբ պարանը նորէն կախեր են
անոր զիւցադուն ազատիչին համար , ու ա-
նիկա ալ նմանապէս վեր քաշեր են :

Սուրբ Հեղինէի ներսի կողմերը բարձրա-
բերձ լեռներ ու խորունկ ձորեր են : Ըմէ-
նէն բարձր լեռը ծովին երեսէն 2700 ոտնա-
չափ բարձր է : Ետոր գլուխէն տեսնելով
տեսարանը անանկ սքանչելի է որ դուրս
աշխարհիս ուրիշ մէկ մասին մէջը տնոր նը-
մանը չի գտնելի : Երբ ձորերուն մէջէն
ովանք արգաւանդ հող ունին , ու լեռներուն
կողմերը թէպէտ բարակ հողով մը ծածկը-
ված են , բայց շատ պարարտ են : Եր բեր-
քերը արեւադարձի շրջանակին տակը եղած

երկիրներուն բերքերն են : Եղանակը ընդ-
հանրապէս բարեխառն է ու զուարճալի ,
բայց կը ին գանազան մասերուն մէջը խել
մը կը տարբերի : Երկուցն Զարաւային
հովը միշտ իր վրայէն կանցնի՝ ու կը բարե-
խառնէ տաքը , որ եթէ չըլլար՝ ջերմութիւ-
նը սաստիկ պիտի ըլլար ան լայնութեանը
տակը : Ետունկ ու հեռաւոր ձորերուն մէջը
երբեմն տաքը խիստ սաստիկ կը ըլլայ , ու
քանի որ լեռներն ՚ի վեր ելլով՝ կը բարե-
խառնի : Բանի մը բարձր լեռներուն գը-
լուխները ու անոնց մէջ տեղի անցքերուն
հովը միշտ սաստիկ է՝ ու ցուրտը երբեմն
անտանելի : Եղանակները ճշգիւլ չոր ու
անձրևոտ եղանակի բաժնը վաճ չէ՝ ինտոր որ
սովորաբար կը տեսնուի արեւադարձի մէջ .
ամէն ամիս մէյմէկ քիչ կանձրեւէ : Երբ
կողմերը շատ մշուշ ու մառախուղ կը ըլլայ .
ու հովը շատ անգամ թանձրամաճ ամպեր
կը բերէ ծովէն , սաստիկ ուժով լեռներուն
երեսին կը գարնէ , ու անոնց երեսնիվար կը
զտորէ զանոնք պնդակազմ մասերով , ու
շատ գեղեցիկ տեսարան մը կը ցուցնէ :

Կղզիին հետաքրքրութեան արժանաւոր
նիւթերուն մէջը մէկ անասկ քար մը կայ՝
որ շատ կը գտնուի հոն . աս քարին մէկ կտ-
րը թէ որ ջուրը ձգվի , շուտով կը ծծէ ջու-
րը ու քիչ մը ատենին մէջը ճաթելու ձայ-
նով մը կը կտորտի անհամար մանր կտոր-
վանք կը ըլլայ :

Բայց ՚ի վերջոյ չի պարտինք մոռնալ յի-
շատակելու թէ աս կղզին է որ Երբօյն
Պոնաբաուզէի աքսորման տեղը եղաւ , Ա ա-
թերլուի պատերազմին մէջը իր յաղթով
էն ետեւ : Ես զիպուածս պատահելէն ետե-
րարիդի մէջ չորս մեծ նիղակակից տէրու-
թիւններուն մէջը զաշնադրութիւն մը ըլ-
լալով՝ Պոնաբաուզէ Ենգղիական կառավա-
րութեան յանձնը վեցաւ , ու Գաղղիայի՝
Եւտրիայի և Ռուսիայի տէրութիւններուն
կողմանէ պաշտօնեայներ կարգավեցան
Սուրբ Հեղինէ բնակելու , ուր որ ինկած
կոյսը վճարված էր աքսորվելու : Պոնա-
բաուզէ հոն հասաւ 1815ին՝ Լոկոնմբեր
ամսուն մէջ , ու բնակութիւն մը տրվեցաւ
իրեն Ենկվուտ կոչված ազարակին մէջը ,
որ պատկերին մէջը ետեւի մասին վրայ կը-
նայ տեսնուի : Լոն բնակեցաւ ինքը իր

ընտիր ու սիրելի բարեկամներուն հետը , ու այնչափ քիչ սանձահարութեան մէջ՝ որչափ որ հարկաւոր էր փախչելէն զինքը արգելելու , մինչև իր մահը՝ որ պատահեցաւ Մայիսի 5ին 1821ին : Իր խնդիրքովը՝ Վճիկ վուտի ու Ղէմսդաւնի մէջ տեղը ձորի մը մէջ խաղաղ ու զեղեցիկ տեղ մը թաղվեցաւ : Կաթօլէոնի զերեզմանը ու իր բնակած տեղը աշխարհի զանազան մասերէն շատերը հրաւիրեցին աս կողմին՝ ու շատցուցին անոր բնակիչներուն հարստութիւնը : Բայց հիմայ թէպէտև օտարականները տակաւին կրնան տեսնալ ան տեղը ուր որ Կաթօլէոն էր , բայց ալ չեն կրնար դոնալ անիկա հոն . քանզի 1840ին Հոկտեմբեր ամսուն մէջ՝ ասիկա գրողին հոն գտնելով անտեղ , անոր մարմնոյն մնացորդները իրենց հանգստութեան տեղէն հանվեցան ու Կաղղիա տարվեցան , մինչև յարութեան վերջին օրը հոն պահվելու համար : Կաղղիացիք շատոնց կրբարձային աս մեծ յողթականին մնացորդները իրենց մէջը ունենալ . կառավարութիւնն ալ վերջապէս հաւանութիւն տրւաւ իրենց բրած խնդիրքին՝ ու Լնդղիայի տէրութենէն խնդրեց որ աս տեղափոխութեանը թոյլտուութիւն ըլլայ : Կօժարակամ ընդունվեցաւ աս խնդիրքը , ու մեծ նաւ մը պատրաստվեցաւ՝ և հրամանատար կարգվեցաւ թագաւորին երրորդ որդին Եօաննիլի Կուբար , անոր մարմնոյն մնացորդները Կաղղիա բերելու : Կերեղմանը բացվելուն մեռեալ մարմինը քննրվեցաւ ու գրեթէ կատարելապէս անփուտ գրտնրվեցաւ ան , թէպէտ և 19 տարի ու հինգ ամիս եղեր էր իր մեռնելը : Կսիկա գերբնական բան մը չէ , հապա պէտք է ընծայել անոր դամբարանին տարապայման չորութեանը ու օդին չի ներգործելուն , որովհետև չորս սնտուկի մէջ դրվեր էր մարմինը անագէ՛ կապարէ՛ կաղնիէ ու մալուէնէ , չորսը իրարու մէջ դրված ու ամէն մէկը զգուշութեամբ աղէկ զոցված : Փառաւոր արարողութիւնով ու պատերազմական զօրաց հանդէսովը Կաղղիական նաւը տարվեցաւ ան նայն օրը որ իր կողմին մոնալէն ճիշտ քսանըհինգ տարի կատարեցաւ : Հիմայ նայինք թէ մէկը ինչո՞ւ համար պիտի ուղէ վերցովել խաղաղութիւնը ան փոշիին որ

այսչափ ատենէ ՚ի վեր դադարեցաւ աս կեանքիս բազմադարդ տեսարաններուն հետը հաղորդութիւն ունենալէն : Ենտոր պիտի սեպէ հիմայ ինքը յաւիտենականութեան մէջ երկրիս վրայի վաղանցուկ պատիւը : Կաթօլէոն մեծ մարդ էր , ինտոր որ աշխարհ կիմանայ մեծութիւնը : Տարապայման մտաւոր կարողութիւններ ունէր , ու շատ տարիներ անանկ կըթըէր որպէս թէ աշխարհս բաւական մեծութեամբ թէատրոն մը չէ իր փառասիրութեան խաղերը անոր մէջը ցուցնելու : Թագաւորութիւններ կործանեց , տէրութիւններ հիմնայատակ ըրաւ , թագաւորները իր ուղածին պէս դրաւ ու վերցուց : Բան մը չափազանց մեծ՝ չափազանց դժուարին չերևաց իրեն կատարելու : Բայց ի՞նչպէս չարչարիչ եղաւ ինքը աշխարհիս : Իր ըրած պատերազմներուն մէջը վեց միլիօն մարդկային կեանք զոհվեցաւ : Կստուած որ ազգերը կրկառավարէ , ու որի որ ուղէ կարողութիւն ու իմաստութիւն՝ ու յաջողութիւն կուտայ , Կաթօլէոնը յարոյց որ իրեն համար սարսափելի գործ մը կատարէ . ու երբոր ատ գործը կատարեցաւ , իմաստութիւնը ու կարողութիւնը անորմէն առաւ : Իրարու վրայ սխալմունք դործել սկսեց ու իրարու վրայ իր ձևացուցած գաղափարները տկարացան , մինչև որ իր թըշնամիներուն ձեռքը գերի ինկաւ . ու նոյն աներևոյթ ձեռքովը որով բարձրըցեր էր՝ Սուրբ Հեղինէի ապաւածին կապվեցաւ : Որ աշխարհի աւջին ու բոլոր դարերուն մէջը տեսարան ըլլայ մարդկային հպարտութեան և մարդկային փառաւորութեան ու նայնութեանը օրինակ ըլլալու : Ի՞նչ աղղու դաս մըն է աս . ընթերցողը թող մտածէ ասոր վրայ , ու զիտնայ որ Կմենաբարձրեալը կրտիրէ մարդոց թագաւորութիւններուն , և թէ՛ ոչ մէկը հապա միայն իր հաստատածը կրնայ կենալ :

Հոգեւոր նշխարներ :

Կըխտատուանիմ որ երկինքը քու աշխատութեանդ զինը կամ վարձքը չէ . մէկ հոգի մը պարծենալով չի պիտի ըսէ հոն , թէ՛ Կս ան փառքը չէ՞՞ որ իմ ծառայութիւններս ու ժրութիւնս ինձի համար դնեցին . և սակայն ասոր հակառակ նմանա

պէս ճշմարիտ է թէ առանց աշխատու
թեան ամենևին ոտք չի պիտի կոխես հոն :
Սի՛ր բեր թէ քու երկինքը մոռնալը Մտու
ծոյ հաճութենէն կրկախվի ու չէ թէ քու
ժրութենէդ . քանզի իր բացայայտ կամբը
ու հաճութիւնը ան է՝ որ մարդիկ իրենց
ժրութեանը ճամբովը փառքի մէջ խօթէ :
Թէպէտ և չէ թէ իրենց ժրութեանը պատ
ճառովը : Հողագործին բոլոր հողը՝ աշխա
տութիւնը ու բրտինքը ըստ ինքեան անօ
գուտ է՝ թէ որ արեգակը ու անձրեւը չի
բուսցունեն ու հասցունեն երկրին պտուղը .
և սակայն խեղացի մարդը զանց չընէր հեր
կելը ու արօրագրելը՝ սերմանելը ու անպի
տան խոտերէն մաքրելը՝ ըսելով թէ առանց
երկնային ներգործութիւններու աս աշխա
տութիւններս անօգուտ են . հապա իր
պարտքը ու ժրութիւնը կատարելով անոնց
կրտսատէ : Բանաւոր յոյսը բոլոր աշխար
հը՛ի գործ կը շարժէ : Հուսով կը հերկեն
անոնք ու յուսով կը սերմանեն , ու զուն չէ՛ս
կամիր յուսով աղօթել ու յուսով լսել :
Դուն որ գիտես թէ քու հողիդ օտարացած
է Վրիստոսէ ու Հողոյն սրբոյ վերածնու
թեան գործէն , ինչո՛ւ համար աշխարհի
ցնորեցուցիչ աղմուկէն ու աղաղակէն եր
բեմն մէկ դի չես քաշեր զանիկա , ու սասնկ
չես լար և ողբար անոր վրայ :

Ո՛վ աղքատ՝ առանց շնորհքի՝ առանց
Վրիստոսի՝ թշուառական հողի իմ , ի՛նչ
ողջալի վիճակի մէջ ես զուն : Ուրիշները
զգացին՝ բայց զուն բնաւ չի զգացիր մեղաց
բեռին ծանրութիւնը . հազարները աշխար
հիս մէջ կը ջանան ու կաշխատինկոր՝ կը
խնդրեն ու կաղօթենկոր իրենց կոչոււմը ու
ընտրութիւնը հաստատուն ընելու , բայց
զուն քու վրադ վագող թշուառութեանը
վրայով ամենևին անհոգ ձեռքերդ կուրծքդ
կապած նստեր ես : Արնան տանիլ Մտու
ծոյ ահաւոր բարկութիւնը : Արնան բնա
կիլ յաւիտենական կրակներուն մէջը :
Ամա՛ թէ զիւրի՛ն բան է յաւիտեան կոր
սրվիլը : Ինչո՛ւ համար զուն գրեզ Վրիս
տոսի ոտքը չես ձգեր՝ ու քու շունչիդ դի
մանալուն չափ կանչել , Տէր՝ ողորմէ
աս մեղաւոր՝ թշուառական՝ կործանած
հողին՝ Տէր՝ աս սպառաւած սիրտը կակ
ղայցնը , ու յամառ կամբը նուաճէ , բը

ժըշկէ ու փրկէ աս կործանած հողին որ
պատրաստ է կորսւելու : Մահուն կնիքը
իր վրան է . պարտի փոխվել ան , չէ նէ
պիտի դատապարտուի , ու ան ալ քիչ ա
տենին մէջ : Եղբիւր ողորմութեան՝ աս վըշ
տացած ու կորսւելու պատրաստ հողինն ա
ղաղակը լսէ :

Սանդիկեան Կալիներոն Վրիստէի հրատար
կին Թժ Բարբոսմանը վրայ նստի մը գրեալ է
Հիւր . Սեպտ . (13) 25, 1840 :

Սեմ կրնար վերջացունել իմ նամակս ա
ռանց նշանակելու աս կղզ իիս վրայի
հրաբուխին վերջին բորբոքումը : Աս բոր
բոքմանս պատահած ստեղծ շիօէն ()ահու
կղզին դացած էի ես , որուն պատճառովը
ան տեսարանին շքեղ և ահաւոր երևոյթը
վայելէն զըկրվեցայ : ()ահուէն քանի որ
դարձայ՝ ըստ բաւականին կատարելապէս
քննեցի հրաբուխին բորբոքումը , իր բըղ
խած ակը գտնալով՝ ու առուին մինչև ծովը
հասած բազմապտոյտ ընթացքը ըստ մեծի
մասին գնեկով : Հիմայ կը պատմեմ ձեզի
ասոր քանի մը գլխաւոր մասերը , որ ար
ժանահասաւտ վկայութիւնէ ու իմ անձամբ
անձին ըրած քննութենէս քաղեցի :

Արդ՝ 1840ին մայիսի վերջերը՝ բնիկ տե
ղայիներուն վկայութեամբը Վրիստէի մեծ
հրաբուխին բոլոր ներքին կողմը հրավա
նիւթի ամբողջ ծով մը եղաւ , ու սաստիկ
փոթորիկով ալէկոծեալ ոլկիանոսի նման
կատղեր էր : Իսէլ մը օրեր կրակը զարհու
րելի սաստկութեամբ բորբոքելով ահաւոր
տեսարան մը կը ցուցնէր հրաբուխին բեր
նէն : Ատտաղեալ ալիքները դժոխային ձայ
ներ կը հանէին , ու անանկ մոլեգին զօրու
թեամբ ներքին փոսին մէջը անոր ամէն
կողմերուն կը զարնրվէին՝ որ վրայի հաստատ
գետինը կը շարժէին , ու վրանին կախեալ
մեծահատոր ժայռերը տեղերնուն փրցու
նելով վարի հրայրեայ անդունդին մէջը կը
թաղէին : Անանկ սարսափելի էր ան տեսա
րանը որ մէկը չէր համարձակէր մօտ եր
թալ անոր , ու հրաբուխին բերնին մօտերէն
ինկած մեծ ճամբուն վրայէն անցնողները
իրենց ոտքերուն տակի գետինին շարժումը
զգալով մէկ դի կը փախչէին անկից :

Աս վիճակիս մէջ էր հրաբուխին ներքին կողմը խել մը օրեր՝ իր հրայրեաց նիւթը դուրս փսխելէն առաջ . զանք հիմայ համառօտաբար պատմել բուն խակ անոր բոլրբոլմը :

Մայիսի 30ին ժողովուրդը կողքին ներքին կողմի լեռնային ու ամայի սահմաններուն մէջ մուխի ու կրակի երևոյթ մը տեսեր էին . ու կարծելով թէ ան կողմերուն մաշտակները կերինկոր , փոյթ չէին ըրեր անոր վրայ մինչև հետեւեալ օրը՝ որ էր կիրակի , որ ատեն զանազան գեղերու մէջ գիւղականները եկեղեցիները հաւքըվէլ նուն . մէյմալ իրենց ժամերգութիւնը մեծ շփոթութեամբ խափաներ էր յանկարծ ու ասհազին կրակի երևոյթներով ան աստիճանը մեծութեամբ ու ասհարկութեամբ , որուն պատճառին վրայով տարակուսութեան տեղերին չէր մնացեր : Արակը նոյն օրը ու հետեւեալ գիշերը հեռոյնէ աճեր էր , բայց չէր երևցիր թէ արագութեամբ դէպի մէկ կողմ մը կընթանակոր : Բոլորը շփոթութեան մէջ մնացեր էին , որովհետև կը վախնային թէ հալած նիւթին առուն իր 4000 ոտնաչափ բարձրութենէն ինքըղինքը ծովեղերքը պիտի թափէ . ու մէկը չէր գիտէր թէ դէպի որ կողմը պիտի վազէ , ու ինչ աւերմունքներ պիտի ըլլան իր հրային ընթացքին վրայ :

Յրկուշաբթի օրը Յունիսի Նին սկսեր էր վաղել առուն դէպի հիւսիսային արևելք , ու Յունիսի Յին Չորեքշաբթի իրիկուն ծովը հասեր էր ան հրայրեաց գետը , կէս ժամը մղոն մը ճամբայ առնելով : Իր ընթացքին արագութիւնը կրավի թէ շատ անհասար էր , առունին վաղած գետնին երեսին անհասարութեանը համեմատ : Արև կարծրվի թէ երբեմն մէկ ժամին մէջը հինգ մղոն ճամբայ կընէր , ու երբեմն իր դէմը ելած արգելքներուն պատճառովը յայտնի յառաջադիմութիւն մը չէր ընէր՝ հապախորունկ ձորերը կըլցունէր , և ուռնալով լեռներուն ու բլուրներուն վրայէն կը թափէր կամ անոնք կըփշռէր մէկ դի կընէր :

Բայց աս մեծ բոլրբոլմը մասնաւորապէս տեսնալու համար՝ անոր դուրս թափած տեղը երթանք : Ըսիկա անտառի մը մէջ է

մարած հրաբուխի մը բերնին անտառացած յատակը գրեթէ 4000 ոտնաչափ խորութեամբ , որ Վիլլաւէի հրաբուխէն 8 մղոնի չափ հեռու է դէպի արևելք : Աս սահմանս անմարդաբնակ ու խիտ առ խիտ մացառներով ծածկըված ըլլալուն՝ դժուարութեամբ գտնըվեցաւ նոյն տեղը , ու մինչև աս օրս թէպէտ և շատ օտարականներ ջանացին հասնիլ՝ բայց ինձմէ զատ մէկը չի կրցաւ հասնիլ հոն : Վիլլաւէէն մինչև աս տեղը ստորերկրեայ ճամբէ մը վաղեր էր լավան՝ հաւանականաբար 1000 ոտնաչափ խորութեամբ . բայց բոլոր ճամբուն վրայ իր ընթացքը յայտնապէս կընայ որոշվիլ՝ գետնին երեսը անհամար ճեղքուածներ բանալով ու մուխ՝ շոգի՝ և կաղ դուրս տալով :

Աս հին հրաբուխին մէջը լավան քիչ ելեր էր՝ ու իսկոյն աներևոյթ եղեր էր . և մէկ երկու մղոն տեղ գետնին տակէն երթալէն ետև դարձեալ դուրս բղխեր և մէկ ընդարձակ դաշտի մը վրայ տարածվեր էր : Արևին գետնին յատակէն սկսեր էր անցնիլ երկու կամ իրեք մղոն տեղ , որ ատեն ուրիշ հին հրաբուխի մը մէջէ կըկին երևանելը էր՝ անոր մէջի անտառը երելով : Ասկէ ետև անգամ մըն ալ աներևոյթ եղեր էր , ու ստորերկրեայ անցքէ մը վաղելով ճաթեցուցեր ու պատուեր էր գետնը , վեց մասնաչափէն մինչև տասը կամ տասներկու ոտնաչափ լայնութեամբ անհամար ճեղքուածներ բանալով . երբեմն ալ ճիշտ ծառի մը բունին տակէն անիկա երկուք ճեղքելով մէկ մասը ճեղքըված գետնին մէկ կողմը ձգեր էր ու մէկալը միւս կողմը :

Աս տեղէս անդին անհնար է լավային ստորերկրեայ ընթացքը գետնին երեսը նշմարել , անթափանցելի մացառներուն պատճառովը որոնց տակէն կանցնի : Բայց գուցէ վեց կամ ութը մղոն տեղ գետնին տակէն վաղելէն ետև , յորդահոս գետի նման կըկին դուրս բղխեր էր , ու անտառները՝ գեղերը՝ պարտեղները և այգիները՝ և իր ճամբուն վրայ պատահած բոլոր բաները աւելելով աննահանջելի զօրութիւնով ծովեղերքը իջեր էր , ուր որ քառասուն կամ յիսուն ոտնաչափ բարձրութենէ մը բարձր շառաչումներով ասհազին բուրբիւններով ու հազար տեսակ դժոխային ու անկարագրելի

ձայներով ինքզինքը ծովը թափեր էր : նրվեր էր : Ծովին վրայ ևս մինչև 100 մը Մոսածէ դուն քեզի հալած հանքերու լայն ու խորունկ գետ մը՝ մութ կարմիր գունով , որ մէկ բոցավառ զանգուածով՝ մէկ ահագին ընթացքով ծովը կը թափի : Բնանատես վը կաներուն ստորազրութեամբը ահաւոր շը քեզութիւն մը ունի եղեր ան տեսարանը : Ծովը ու բորբոքած լավան իբրև երկու հակառակորդներ ու վիթխարի զօրութիւններ կուիւր կայնած էին : Մթնոլորտը ամէն կողմանէ մոխիրով՝ փրփուրով ու կազով լեցեր էր , ու բոցավառ լավան ջուրին մէջը իյնալուն՝ միխօնաւոր ամեհամանր մասերու փշրվելով ու ետ նետվելով դէպի օդին մէջը աւազի հեղեղ մը եղեր ու բոլոր շրջակայ սահմանին վրայ իջեր էր : Ծովեզերքը քաւորը մղնի մը չափ տեղ տարածեր էր , ու մէկ աղէկ աւազուտ ծովեզերք մը ու նոր հրուանդան մը երևան ելեր էր : Ծովին մէջը իրեք հատ հանքային նիւթերէ ու աւազէ կղղիներ ելեր էին , պինտ ցածը 200 տոք ու պինտ բարձրը 300 ոտնաչափ բարձրութեամբ :

Ասահարկու գետը իրեք շաբաթ շարունակ ծովը թափեր էր գրեթէ առանց նուազելու : Բնհամար ձուկեր մեւեր էին , ու սկիհանտոնին ալքները քսան մղն տեղ ծովեզերքները տաքցեր էին : Կետին լայնութիւնը իր ծովը թափած տեղը կէս մղնի չափ է . բայց ներսերը մէկ մղնէն մինչև չորս կամ հինգ մղն լայնութիւն ունի : Թէ որ կրնաս երևակայել Միսիսեբբի գետը հալած երկաթով լուծական հուրի դարձած՝ երբեմն արագութեամբ ու երբեմն յամրութեամբ աւաջ երթալով , երբեմն ծովու նման տարածելով ու երբեմն նեղ միջոցէ մը սաստկութեամբ դուրս ցայտելով ու ահագին անտառներու մէջէ և ամայի անապատներէ սլողոտելով , սա տեղս ցուցված տեսարանին մէկ պզտի գաղափարը պիտի ստանաս : Կետին խորութիւնը իր անցած երկրին երեսին անհաւատարութեանը նայելով 10 ոտնաչափէն մինչև 200 ոտնաչափ կրնայ ըլլալ : Իր վազած ատենը բոլոր արևելեան () վայճիլի մէջ գիշերը ցորեկի փոխվեր էր : Երբ աւտրվան պէս ելեր ու տարածեր էր լեռներուն վրայ , ու բոցին ցորացումը կղղ իին միւս կողմէն տես

նրվեր էր : Ծովին վրայ ևս մինչև 100 մը ղոնէն էվելի հեռուները յայտնապէս տես տեսներով զերք մը կէս գիշերուն կրնար կարդացվել : Երբ փայլունութիւնը բոցավառ երկինքի նմանութիւնը ունէր , ու բոլոր տեսարանը կրավի թէ անհամեմատ շքեղութիւն կը ցուցնէր :

Կետին բոլոր երկայնութիւնը Կիլաւէէն մինչև ծովը 40 մղնի չափ է : Կետինը՝ որուն վրայէն վազեր էր , մէկ մղն տեղը 100 ոտնաչափ կը ցածնայ . մնացած լավան հիմայ սրտած է՝ ու զգուշութեամբ բանեցունելով կարելի է վրայէն անցնել , թէպէտ և շատ տեղերէն տակաւին ջերմ շոգիներ ու գարշահոտ կազեր կելան :

Մարդուն մէկը լավային մեծ գետէն խել մը հեռուն կայնած մտադրութեամբ իր աւշլի տեսարանը որ կը զիտէ եղեր , յանկարծ իր կայնած տեղը տասը կամ տասնը հինգ ոտնաչափ բարձրըցեր էր . ու հազիւ թէ մարդը ժամանակ ունեցեր էր ան վտանգաւոր տեղէն փախչել , որ ատեն իր կայնած գետինը բացվեր ու հրեղէն գետ մը դուրս բղնտեր էր անկից : Կանք որ մարդասէր Կախախնամութեան պաշտպանող աջովը մէկուն կեանքը չէր վնասեր , ու միայն քիչ ստացուածք էրեր էր ան հրատոջոր ապականութեան սքանչելի դետին վազած ատենը :

Բայտ մեծի մասին անբնակ անապատէ անցեր էր լավային գետը : Կանի մը փոքրիկ գեղեր այրեր էին ու քիչ մը պարտեզներ ու այգիներ ապականեր էին . բայց բնակիչները փախեր ու ազատեր էին : Բորբոքման զործողութիւնը աւաջ երթալուն կղղ իին ժողովուրդէն ոմանք իրենց ժամանակին մեծ մասը աղօթքով անցուցեր էին . ոմանք ան լավիլիզող կըսկին երեսէն շփութեան մէջ ինկած փախեր էին , ուրիշները անոր ճամբուն վրայ մօտերը թափառելով անգուտ հետաքրքրութեամբ անոր օրական ընթացքը նշանակեր էին . բայց ուրիշները առաւել ևս անհոգութեամբ իրենց սովորական զործերուն պարտապէր էին , չէ վախնալով ան հրատոջոր բռնութիւնէն որ իրենց բնակութիւններէն միայն մղնի մը չափ հեռուն կը ճարակէր : Ղշմարտապէս

անոնք կուտէին՝ կըխմէին՝ ծախու կառնէին՝ կըծախէին՝ կըտնկէին կըշնէին : հոգերը նին չընէրով անտառներուն էրէլու ձայնը՝ վեր ելած շոգիին շշնջունը՝ գետինին պատուելը՝ վիթխարի ժայռերուն փշրվելը ու հալելը՝ հրային ալիքներուն կատողը ու զարնրվելը՝ հրատոջոր խուռչէն ելած բաւանչիւնները՝ խոխոչիւնները՝ տարտարտ սուկան մանչիւնները : Բոլոր սա վրդովեց պատահարները անձրև մը գալու պէս կամ գետակի մը վազելուն պէս թուէր էին աւնոյ . բայց ուրիշներուն աշխարհի երէլուն՝ երկինից լուծանելուն՝ ու Գոտաւորին գալուն նշաններն էին տնոնք :

Ստախոսութեան վրայ :

Ստախոս անձէն ո՞վ չի գարշեր ու չի զըղուելի : Եւ ինչո՞ւ համար է սա գարշութիւնը ու զըղուանքը : Պատճառը յայտնի է : Ստախոս անձը է բուն իսկ որդի Ստաւնայի : որուն համար սուրբ աւետարանը կը հաստատէ թէ ինքը սկիզբէն ստախոս էր ու Ճշմարտութեան մէջ չի կեցաւ : Ստաւնան ոչ միայն ստախոս է : հապա նաև ստուլթեան հայրն է : Բշխարհիս վրայ խօսված անհամար միլիոնաւոր սուտերուն պինտ առջինը Ստաւնան խօսեցաւ Եդէմական դրախտին մէջը Եւային ականջին : Բշխարհիս քանի միլիոն բնակիչները սա ստուլթեան հօրմէն սորվեցան ան ամենավատ ու դիւական արհեստը ստուլթեան :

Եսայի մարգարէն իր ատենին կըգանդատէր թէ Ճշմարտութիւնը փողոցներուն մէջը ոտքի տակ ինկաւ : Աւ հիմայ մեր փողոցներուն ու շուկաներուն՝ մեր դպրատուններուն և բուն մեր տուններուն մէջ ալ ոտքի տակ ինկած չէ՞ մի ան : Եւ ի՞նչ է ստոր պատճառը : Երգէօք ծնողները իրենց դուկներուն կըսորվեցունէ՞ն միշտ ճըշմարտութիւնը խօսիլ : Թէ ամենափոքր և թէ ամենամեծ բաներու մէջ : Եւ սա պատճառներ ունինք վախնալու թէ կան ծնողներ որ բուն իրենք սուտերուն հօրը աշակերտները ըլլալով՝ իրենց օրինակովը ստուլթեան վարժապետ կըլլան իրենց զաւկներուն : Բայց ի՞նչ կրնայ էվելի սարսափելի ըլլալ քան թէ մէկու մը բերնէ ստուլթիւն լսելը՝ որ կըխոստովանի աշա-

կերտ ըլլալ Ենոր որ ինքն է Ճշմարտութիւն :

Մարդս սկիզբէն Եստուծոյ պատկերին նման ստեղծուեցաւ : Քաւաւորեալ և աւանասուրբն Եստուծոմ մարդուս վրայ տը պաւորեց իր պատկերը . ու Տիեզերաց Թագաւորը պիտի թող տայ որ իր պատկերը կրողը սա աշխարհիս մէջը սուտ խօսի : Ի՞նչպէս երջանիկ պիտի ըլլար աշխարհս թէ որ բնաւ սուտ չի խօսվէր անոր վրայ :

Ճշմարտութիւնը ամէն ատեն աղէկ է ստուլթեանէն : Ստուլթիւնը բնաւ երբէք աղէկի չի վերջանար : Թէ որ մարդիկ ամէն ատեն Ճշմարտութիւն խօսէին ու Ճշմարտութեան բնաւ չի գատվէին : որչափ դիւլտութեամբ պիտի կատարվէին կեանքին բոլոր գործաւնութիւնները : սակարկութեանց մէջ վատնրված ժամանակէն ի՞նչ պէս ազատ պիտի ըլլըվէր : ու բարկութեան գանձերէն՝ որ ստուլթեան պտուղը ու վարձքն է՝ հանդերձեալ աշխարհին մէջը ի՞նչպէս գերծ պիտի մնացվէր :

Եդէմական դրախտին մէջ Եստուծոյ բարկութիւնը ու անէճքը անմիջապէս աւաջին ստախօսին վրայ ինկաւ : Ենանիս ու Սափիրա ստախօսութեան համար իսկոյն ինկան մեռան . ու Եստուծոյ բանը մեզ կըհաւատարմացունէ՝ թէ բոլոր ստախօսները թէպէտ և սա աշխարհիս մէջը չի պատժրվին ալ նէ հանդերձեալ աշխարհին մէջ իրենց բաժինը ան լիճին մէջը պիտի ըլլայ որ կրակով ու ծծուկով կերի : Ենոնք Ստաւնայի զաւկներն են : ու իրենց բաժինը անոր հետ պիտի ըլլայ :

Կախալ :

Մարդացիք աւաջին եղան իրենց պարտեզներուն մէջը բազմատեսակ ծաղիկներ մշակող՝ զարդարանքի ու զուարճութեան համար . ու Եւրոպացոյ պարտեզներուն խիստ չքնաղ զարդերը անոնցմէ աւելը ված են : Ես ծաղիկներուն մէջը քիչ պատուականութիւն չունի կակաչը : Եսոր վայրենին Կոստանդնուպօլիսի մօտերը ճամբաներուն վրայ բուսած կըգտնրվի . ճանապարհորդները Եսորեստանի մէջ ալ տես-

Կակաչ . Լուի :

սած են անիկա՝ Ասֆայի ու Հուամայի դաշտերուն մէջ, ու Մարաթիայի հիւսիսային սահմանադրութիւնները: Բնոնք որ կանուխ կը բացվին՝ Սակեդովնիայի արևելեան ծովեզերքի Վալալա քաղաքէն Աոստանդուալօլիս բերված են. բայց անոնք որ ուշ կը բացվին՝ Խրիմի Վեֆէէն բերված են: Բնական վիճակի մէջ կակաչին գոյնը շատ քիչ կը գանազանի. տերեւները խիստ մեծ են, ու իր կոթր զարմանալի երկայնութիւն ունի. և գլխաւորապէս մշակութիւնն է որ այնչափ գեղեկացութիւն կուտայ անոր. բայց մշակութիւնը շատ կը ներգործէ անոր ան նոյն կերպովը, ինտոր որ հեշտութիւնը կը ներգործէ մարդուս կազմութեանը. քանզի հեռոցհեռէ կը աղարանայ, ու տեղէ տեղ փոխվելուն դժուարութեամբ կը բռնէ:

Կը պատմուի թէ կակաչը նախ և առաջ Գերմանիայի Պուաքէ քաղաքը բերվեցաւ Բուսթէկ անուն արևելեան ճանապարհորդի մը ձեռք տասնրվեցերորդ դարուն մէջէրը: Գուանայի մէջ 1611ին ճանչցրվեցաւ, ու գրեթէ նոյն ատենները Բնդդիս տարվեցաւ: Իր համբաւը ընդհանրապէս տարածվածին պէս Գերմանիայի ու Օլանտայի մէջ հարուստ անձինք սկսեցին հաճկաստանէն բերել տալ զանիկա, ստակի չի ինայելով: Տանրեթթիւրդ դարուն մէջը կակաչը տարորինակ նիւթ մը եղաւ առուտուրի, ու իր գինը պատուական մետաղներէ ալ շատ բարձր ելաւ: Բնդհանրապէս կը կարծով թէ սա բարձր գիները իր հազուադէպ և գեղեցիկ ըլլալուն էր, բայց բանը ուրիշ կերպ է: Աս առուտուրը գլխաւորաբար կը կոտորվէր Օլանտայի քանի մը քաղաքներուն մէջ, ու քանի մը զիպուածներու յիշատակութիւնը անոր ընդարձակութեանը վրայ սքանչելի գաղափար մը պիտի ընծայէ: Փախարայ կոչված տեսակին մէկ սոխին փոխարէն երկու հազար հինգ հարիւր Փիօրինի արժողութիւն ունեցող բաներ կը տրվէին. Աւգուստոս (Semper Augustus) կոչված տեսակը շատ անգամ երկու հազար Փիօրինի կը ծախվէր, ու անգամ մը միայն մէկ սոխի մը համար չորս հազար Փիօրին՝ ու մէկ նոր կաւք մը իր կազմութեամբով՝ ու երկու դորշ ձի տրվելու սակարկութիւն եղեր էր: Այլ նուականէն մինչև ծխնելոյզ մաքրողը սա

առուտուրիս ձեւք զարնելու կը փափաքէր. ու առաւել ևս կը հրապարկէին անոր պարապները, գոնալով թէ ամէն անոր ձեւ նամուխ եղողները քանի մը տարիին մէջը շատ բան կը վաստակէին:

Աս առուտուրիս իսկական նպատակը ծաղիկը ձեւք ձգել չէր. թէ որ բանը սիկա ըլլար, անտարակցս իր գինը պիտի ցածնար: Կակաչի պարտեղներ պիտի հընարվէին՝ ու անոնց բերքը արժան զնով պիտի ծախվէր, կամ թէ Աոստանդուալօլիսէն պիտի բերվէին՝ ու նոյնպէս անոնց գինը պիտի իջնար: Բայց սա առուտուրիս պարապողը մեծ գումար մը կը վաճարէր միայն մէկ սոխի մը համար՝ որ բնաւ չի պիտի ընդունէր, ու յոյս ալ չունէր ընդունելու. կակաչին ատենը շանցած էվելի սոխերու սակարկութիւն կը ըլլար, քան որչափ Օլանտայի պարտեղներուն մէջը հնար էր գրտնրվել. ու Աւգուստոս ըսված տեսակը շատ անգամ ծախու կառնրվէր ու կը ծախվէր ճիշտ ան ատենը՝ երբոր միայն մէկ հատ մը կարելի չէր գտնրվել: Ասիկա սա հետեւալ կերպով կը ըլլար: Ազնուական մը վաճառականի մը հետ դաշնադրութիւն կընէր որ վեց ամիսէն ետեւ կակաչի սոխ մը տայ իրեն հազար Փիօրինի. սա վեց ամիսին մէջը սոխին գինը կամ կը տարբերէր և կամ նոյն կը մնար. թէ որ սահմանված ժամանակ կը լրանալուն հազար հինգ հարիւր Փիօրինի ելած ըլլար, ազնուականը փոյթ չէր ընէր կակաչը առնելու, ու վաճառականը հինգ հարիւր Փիօրին կը վաճարէր անոր: Բնդհանրապէս կառակը թէ որ գինը վար իջած ըլլար, ազնուականը եղած դաշնադրութեան ու վաճառանոցի գինին մէջ եղած տարբերութիւնը վաճառականին կը հատուցանէր. ու թէ որ գինը նոյն մնացած ըլլար՝ երկուքն ալ ոչ շահ կընէին ու ոչ վնաս: Բնաւ մէկը չէր մտածէր ծաղիկին բուն իսկ սոխը առնելու կամ տալու. ու բոլոր առուտուրը միայն տեսակ մը խաղորսակութիւն էր: Կակաչի առուտուրը ընողները շատ անգամ ստակի մեծ գումարներ կը վաճարէին կոտորելով, ու իրենց պարտքերը մէկգմէկու վրայ կանցունէին. անանկ որ մեծամեծ պարտքեր կը վաճարվէր առանց ստակի՝ առանց մուրհակի և առանց սպրանքի: Իրեք տարիին

մէջը () լանտայի մէկ քաղքին մէջը տասը միլիոն Ֆիօրինէն էվէլի զործածվեցաւ աս առուտուրիս մէջ : Ընտր որ ստակի առուտուր ընելու գաղտնիքը կուզէն իմանալ , վերի ստորադրութիւնը ըստ բաւականին անոր ճշգրիտ գաղափարը պիտի ընծայէ իրենց :

Բայց փոփոխութեան անխորշելի ժամը եկաւ հասաւ . դաշնադրութիւնները խանդարեցան . դաշնադիրները իրենց ստակի կողմանէ ունեցած կարողութեան անդին անցան . ու առուտուրի պարագոյնները սկսեցին վախճալ կամ զզուեցան անկէց : Ասկազին զինը սկսեց պրագապէս իջնալ . անաստիք վաճառականները ծախու առնողներուն կակաչին իսկ ստիւերը կուզէին տալ , բայց ասոնք բոլոր գորութեամբ դէմ կրկինային առնելու զանոնք : Ըլքմաւի կակաչի վաճառականները 1137ին զործակալներ խրկիցին Մանգէրտամ , ու վճարվեցաւ որ առջի տարվան մէջ մինչև Կոյեմբերի վերջը եղած բոլոր դաշնադրութիւնները ընդունայն և անվաւեր են . ու անկէ ետև եղած դաշնադրութիւններուն վրայով ազատութիւն տրվեցաւ ծախու առնողներուն որ միայն հարիւրին տասը վճարին վաճառողին : Ըմէն կողմանէ սկսվեցաւ գանգատներ ըլլալ քաղաքական դատաւորներուն , բայց ատեանները ականջ չէին դնէր ան գանգատներուն : () լանտայի Թագաւորանիստ քաղքին Հասկի գաւառական խորհրդարանը յայտարարութիւն մը ըրաւ Թէ իր վերջին կարծիքը չի պիտի հրատարակվի մինչև որ ուրիշ տեղեկութիւններ ալ ձեռք ձգվի , և Թէ ան միջոցին մէջը ամէն վաճառական իր կակաչները գնողին տալու է . ու Թէ որ զնոք չուզէ անիկա առնել՝ կամ պահելու և կամ նորէն ծախելու է , ու Թէ որ վնաս ընէ առջի գնողէն պահանջելու է անիկա : Ըս ալ հրաման եղաւ որ բոլոր դաշնադրութիւնները հաստատ պիտի մնան մինչև որ ուրիշ քննութիւններ ալ ըլլըվի : Բանին վերջը հոն կայացաւ՝ որ գնողները առաւել ևս հաստատութեամբ դէմ կեցան պարտքերին վճարելու , ու վաճառողները ուրախութեամբ կրմիաբանէին քիչ մը շահով սակարկութիւնը վճարելու՝ քան Թէ մեծամեծ շահի անիկալութիւն ընելով սպասելու :

Աս առուտուրիս դադարէլէն ետքը՝ կակաչին զինը շարունակ բարձր մնաց : Մինչև անգամ 1769ին Ընգղիայի ծագիկ մշակողները Տոն Գուեվեդո (Don Quevedo) կոչված կակաչը երկու 1 իրէի ու երկու 7 էլինկի կրծախէին , ու Վալենտինիէր (Valentinier) կակաչը քիչ մը անկից էվէլի . ու կրկարծէնք Թէ քանի մը հազուագիւտ տեսակները տակաւին նոյնչափ Թանկագին են :

Քանի մը ծիծաղելի պատմութիւններ կը պատմըվին աս պատճառէս ծագած դժուարութիւններու վրայ : Հոլանտայի վաճառական մը օր մը չոր ձուկ մը ընծայեց նաւաստիի մը՝ որ ապրանք բերեր էր իրեն . նաւաստին փռած արմատներ տեսնալով կարծեց Թէ հասարակ սոխ են , ու ալէկ կը յարմարին իր չոր ձուկին հետը ուտելու . վասն որոյ մէկ երկու հատը կորելով խիստ մեծածախ նախաձաշիկ մը ըրաւ քան որչափ վաճառականը յուսացեր էր ընել տալ անոր : Արսվի ևս Թէ Ընգղիայի մը () լանտըղի մը պարտեղէն զոյգ մը կակաչ փրցուց՝ ու անոնք իր զբաւանը դրաւ , անոնց վրայ տնկաբանական զննութիւններ ընելու մտքով . բայց ի՞նչ դող մէջ ինկաւ մարդը՝ երբոր իսկոյն իբրև գող մը բռնըվեցաւ , ու խել մը ստակ վճարելէն ետքը կրցաւ ազատիլ :

Օրհնէ և նշան Վրիստոնէի :

Բոլոր աշխարհի մէջ Վրիստոնէից եկեղեցիին վիճակը նկատվելուն՝ ո՞վ պիտի կարծէ Թէ փոխադարձ սէրն է ան սահմանված նշանը՝ որով մարդիկ պիտի ճանցըրվին Թէ Կիսուսի աշակերտներն են , իր պատուիրանքին համեմատ : Թէ որ վարդապետութիւններու ու ծէսերու և արանքներու համար ամբարտաւան ու զայրագին նախանձաւորութիւնը՝ կամ անխորհրդաբար հրատարակված փոխադարձ չարախօսութիւնները՝ ծաղրաբանութիւնները ու անսթեմաները՝ կամ կրօնքի մը ամենափոքր մասերուն մէջ խղճահարութիւն ընելը՝ կամ առաւել քան զառաւել եկեղեցիին բաժնելու ու զատելու համար նուրբ հնարագիտութիւնները ըլլային Վրիստոնէութեան նշանը , դարձեալ կրսեմ՝ Թէ որ ասոնք ըլլային Վրիստոնէութեան նշանը , ներկայ երևոյթ

ներք այնչափ տրամուծիւն չի պիտի ընծա յէին խոհական ու բարեպաշտ մտքի մը՝ քան որչափ հիմայ կընծային անոնք :

Բայց՝ ափսոս , որ Վրիստոնեայ կոչվող ներէն շատերուն տակաւին նոր ու օտար է ան պատուիրանքը՝ որ կըհրամայէ «Մեկըս թէ սերէլ, ինոր որ Վրիստոնեայ թէ սերէց» : Եւ տերը կըթրւի թէ բնաւ չի կարդացին անիկա . քիչերը կերևան թէ կըհասկընան՝ կամ միտքերնին կըպահեն՝ կամ ՚ի գործ կըդնեն ան : Մնացածները անողորմ նախանձաւորութեամբ կըմտածեն թէ իրենց կըօնքին համար հեղուծիւն զթուծիւն ու մարդասիրութիւն ցուցընելու չեն ամէն անոնց՝ որ աւմենափոքր նիւթերու մէջ անգամ իրենցմէ կըտարբերին : Մարդիկ ընդհանրապէս Վրիստոսի միւս խօսքերուն էվելի միտք կը դնեն՝ քան թէ աս պատուիրանքին . ու կոյր նախանձաւորութիւնը տեղի չի տար ճշմարիտ սիրոյն :

Բարաբբայի աղափնը :

Բարաբբա երբոր ցաւագին յուսահատութեամբ իր բանտին մէջը նստած ամէն բողբ զինքը կախելու տանելու դահիճին գալտեանը կըսպասէր , մէյնալ յանկարծ շունչը հատած պատգամաւոր մը ներս կըվազէ՝ իր դէմքին վրայ ուրախութեան նշաններով , ու կըբերէ ամենեւին անհաւատարի լուր մը : «Վետիս քեզի՝ Բարաբբա , կը կանչէ մարդը , ազատեցա՛ր , ազատեցա՛ր . ու աս խօսքերուս մէջը՝ զարմանքի մէջ թաղված բանտարգետինն շրթաները կարձրկէ , ու ձայն կուտայ անոր ելլալ ու իր կապերը ձգել : Եւ զարմացման մէջ՝ առջի բերանը մահապարտին անանկ կըթրւի թէ երազ կըտեսնակոր . անկէ ետե կըսկըսի մտածել թէ զուցէ քանի մը ժամ իր բանտին դուրսը պըտրտելու հրաման կըտրվիկոր իրեն , ու քիչմը ատեն ազատ շնչաւորութիւն ընելու օղբ վայելէն ետե կրկին իր բանտը պարտի դառնալ : Բայց ան պատգամաւորը նորէն կըհաւատարմացունէ զինքը՝ թէ ազատութիւն շնորհըված է իրեն , ու կըստու մէ անոր՝ թէ ի՛նչ կըրտու աս բանա պատահեցաւ : Եւ յողես Բարաբբա կիմանայ՝ թէ մահուան վճիւրը ալ իր գլխուն վրայ չի կախվի , ինչու որ ջնջըվեցաւ ան ու

պատուըվեցաւ . թէ իր մարդասիրութիւնը վը անարգըված օրէնքը ալ չի պիտի կոչէ զինքը դատատանի իր յանցաւորութեանը համար , ինչու որ կրկին օրինաւոր քաղաքացիի կարգը անցաւ , ու ալ անկէ ետե գանդատ մը չի պիտի ըլլայ իր վրայ . հապա ընդհակառակը ամենեւին յանցանք մը չի գործողի մը պէս պիտի սեպվի . և ասոնց բողբը եղան՝ ինչու որ իր տեղը ուրիշ մէկը անցաւ , ու իրեն փոխարէն խաչէն կախված մեռաւ : Եւ երջանիկ լուրը իրեն բերող պատգամաւորը բան մը չի պահէր , հապա ազատաբար ու կատարեալ կըպատմէ բանը . և ասով ինքը աւետարանին հաւատարիմ քարոզչի մը օրինակը չէ՞ մի : Երդ՝ ո՛վ հողնած ու բեռնաւորված հողիներ , մարդասպանին ընդունածին նման աւետիս մը եկած է հիմայ ձեզի . միայն թէ անկէց շատ մեծ՝ ու աւաւել ևս երջանիկ է ձերը : Պարզ ու յայտնի խօսքերով կըծանուցանենք , թէ քանի որ ան մեծ փոխանակութիւնը եղաւ՝ Պիղատոսի ատեանին առջև ու Վոլգոթիա լեռանը վրայ , դատապարտութիւն չի կայ ձեզի համար որ Յիսուս Վրիստոսի վրայ հատատված էք : Ու կարաչենք ձեզի՝ հաւատքով ու խոնարհութեամբ ընդունել աս խօսքը , ինչու որ Վրիստոսի տեղը կըխօսինք ձեզի անիկա , ու Եստուծոյ անունովը կըբերենք ձեզի աս աւետիսը :

Երեւելի վարդապետի մը բարածը :

Մանկ կիմանամ ես թէ բողբ իմ գիտցածս ու բողբ իմ քարոզածս իմ հոգիիս օգուտ մը չընէր՝ թէ որ ես իմ ժամանակս գործով կամ ուրիշներուն հետ կենակցելով անցունեմ , ինտոր որ շատերը կընեն : Եւ մենալաւ ընկերութեան մէջ սովամահ կըմնայ իմ հոգիս , ու մինչև անգամ ժամերգութեան ատեն Եստուծոյ հետ հաղորդութիւն չընէր «Մտիք քու սենեակդ՝ ու գոցէ դուռներդ» . բաւ Վրկիչը : Սուրբ գրոց մէջը խօսքեր կան որ շատ ազդուութիւն ունին : «Վոցէ դուռներդ» շատ բան կընշանակէ : Ար նշանակէ թէ գոցէ դուրս ձգէ ոչ միայն մանր բաները՝ հապա գործն ալ . ոչ միայն դուրսի ընկերութիւնը՝ հապա տանը մէջինն ալ : Ար նշանակէ թէ քու ազգատ հոգիդ քիչ մը հանգիստ ու սփոփութիւն թող ունենայ , ու Եստուած պատահութիւն թող ունենայ հեզիկ ձայնով մը քաղցրութեամբ հետք խօսելու , չէ նէ որտուով ձայնով ահարկութեամբ պիտի խօսի քու հետք :

Հարստութիւնի Վերստի :

Կէք ինծի՛ ըսաւ ձեր փրկիչը , ու բոլոր ձեր հիւանդութիւնները պիտի բժշկը վին , բոլոր ձեր կարօտութիւնները պիտի լեցվին : Թէ և անթիւ մեղքեր դորժած էք , ես անսահման ներողութիւն կը շնորհեմ ձեզի : Թէ և Մտուծոյ օրէնքը կոտորեցիք՝ որուն չէք կրնար հատուցում մը ընելու , հասցաւ ան իր անէծքը ձեր գլխուն բերելու կըստաւանայ , մի վախնաք ես ան անէծքը ձեզմէ դարձուցի . անիկա ես ինքնա կրեցի ձեր տեղը . ես օրէնքը լեցուցի . ես հաշտութիւն բրի : Թէ և տկարութեան ու ապականութեան մէջ թողված էք , կարող չէք դուք ձեզմէ բարի բան մը խորհելու՝ կարող չէք կամելու ու զործելու՝ կարող չէք Մտուծոյ հաճոյանալու կերպը գտնելու՝ կարող չէք արդարութեան ճամբուն մէջը քայլելու , թէ որ մէկը ան ձեզի ցուցունելու ըլլար , ձեր տկարութեան մէջը պիտի յայտնըվի իմ զօրութիւնս ու պիտի կատարվի : Ձեր ապականութիւնը պիտի մաքրեմ ես ան աղբիւրին մէջը որն որ ան մաքրութեան ու մեղքի համար բացի : Արխիթարիչ Սուրբ Հոգիին զօրութիւնովը պիտի լուսաւորեմ ես ձեր միտքերը ու նորագեմ ձեր սիրտերը : Ինծմէ պիտի ստրվիք իմ Հօրս կամքը . ինծմէ պիտի առնէք շնորհք՝ որով ընդունելի ծառայութիւն պիտի ընէք իրեն : Թէ և ներկայ չարիքներով շրջապատած էք , ես ամէն բաներուն վրայ գլուխ եմ , երկնի ու երկրի բոլոր իշխանութիւնը իմն է : Իմ խաղաղութիւնս ձեզի կուտամ : Եւ մէն բան վերջապէս ձեր բարութեանը համար պիտի տնօրինվի : Ես վճեզ մէկ աշխարհ մը կը տանիմ՝ ուր որ ոչ ցաւ կայ՝ ոչ տրտմութիւն՝ ու ոչ մահ : Ձեր բարեկամները որ ինձմով ննջեցին , Մտուած ինձմով պիտի բերէ զանոնք : «Ձեր թեթև նեղութեան ժամանակաւոր շտտութիւնը յաւիտենական սուսուցութեամբ մը՝ փառքին մեծութիւնը կը դործէ ձեր վրայ» :

Ինչոն :

Ինչոն Ենգղայի մայրաքաղաքը կըսվի թէ ութը միլիոն երկայնութիւն ունի , իրերք միլիոն լայնութիւն , ու քսանըվեց միլի

շրջապատ : 8000 փողոցներ ճամբաներ ու հրապարակներ ունի , ու 65 քառակուսի հրապարակներ : 453 եկեղեցի ու մատուռներ ունի . 43 եկեղեցի օտարականներու , ու վեց սինակովկայ Հրէաներու . ամէնը մէկէն 502 աղօթատեղի : Բնակիչները կըսեպվին ըլլալ 1,250,000 : Ես մեծակաւոյց քաղքիս մէջը կայ 4000 ուսումնարաններ , Երհաստները ու գիտութիւնները յաւաջացունելու համար 10 ընկերութիւն , 122 աղքատանոց , 17 հիւանդանոց ու անկէլանոց , 13 զեղարան , 704 մարդասիրական ընկերութիւններ , 58 դատաստանարան , 4040 իրաւագէտ : Եւ ուսուցիչ համար ամէն տարի 13,400 նաւ կուզան կերթան իր նաւահանգիստը՝ Թէ միլ գետին վրայ , ու ցամաքէն 40,300 կառքեր կուզան ու կերթան մայրաքաղաքը : Տարին 66,811,222 լիբէ սթէնլինի վաճառք կը ըլլայ Թէ միլ գետէն ու կըմտնայ հոն . ու քաղաքին մէջը ամէն տարի 170,000,000 լիբէ սթէնլինի ապրանք կը գտնըվի :

Փրկիչն Վերստանի Բնաստութիւնը :

Յիսուս լեւու ելաւ՝ կըսէ աւետարանիչը : Ինչոն համար . Հրէաստանի դաշտավայրը գննելու , որ ատեն մարը մտնալու արեգակը Գեներեսարէթի ծովակը կը ծածանէր , ու իր ոսկեփայլ ճառագայթները մերձաւոր անապատին վրայ կը ձգէր : Չէ . սա տեսարանը գննելու չելաւ հոն : «Երբ որ երկուն ելաւ՝ հոն էր Բնաստ» : Ինչոն համար . իրիկվան աստղին ծագիլը տեսնալու , ու երկնից խորանին տակը կախված բազմաթիւ կանթեղներուն վառվելը նշանակելու : Չէ . ասոր համար չէ : Ուրեմն լեւու ելաւ հանգստութիւն վայելելու : Փրկիչը իրաւ հանգստութեան կարօտ էր ան ատենը , ինչու որ ինքը բոլոր օրը անցուցեր էր՝ արեգակին տոչորող ճառագայթներուն տակը ու բազմամբոխ ժողովրդոց մէջը հիւանդները բժշկելով , ու անթիւները կշտացունելով : Բայց հանգստութեան համար չէր որ ինքը լեւու ելաւ : «Ինչու Բնաստ լեւու ելաւ աղբիւրն անլու» . կըսէ նոյն աւետարանիչը : Յիսուս լեւու ելաւ աղօթք ընելու , ու աղօթքով Մտուծոյ հետ հաղորդութիւն ընելու : Եւ այրազոյն հաղոր

դուժիւն մըն է աս անկից՝ որ բանաստեղծները ու փիլիսոփաները բնաւ կրցան ունենալ բնութեան հետ, անոր վսեմ տեսարաններուն մէջ: Եւ սակայն սրջափ քիչերը կը զգան առանձին ջերմեռանդութեան վսեմութիւնը: Գաղտուկ աղօթք ընելը աւելայր՝ որ գաղտուկը կրտեսնայ, մեծաշուք ու վեհափառ գործ մըն է. բայց սրջափ քիչ աղբուրութիւն կուտայ մարդուս՝ թէ որ մէկուն համար զրուցվի, թէ ինչպէս «անհայտ» խաղձիկը:

Փրկիչին օրինակը չի պարտաւորեր մեզ՝ աղօթք ընելու համար լեռը ելլալ: Ինքը լեռը ելաւ՝ չէ՛ թէ ան տեղը ընտրելէն, այլ ՚ի հարկէ. ինչու որ ինքը եբրեւ Որդի Մարդոյ՝ իր գլուխը դնելու տեղ չունէր, բնակարան չունէր, խուց մը չունէր: Բայց բնակարան ու սենեակ ունեցողներուն իր պատուէրը աս է. «Մարդ չուր՝ «էնեւայր»»: Աւելի օրինակէն կըստովինք թէ անյարմարութիւնը չի պարտի արգելք ըլլալ գաղտուկ աղօթք ընելու: Ընն զրկիչը ամայի լեռան մը գլուխն էր՝ դիշերվան ցուրտին ու ցողին ենթակայ եղած. իր ծունկերուն տակը՝ գետինը թայ էր, ու իր բոլորտիքը՝ օդը ցուրտ. և սակայն ինքը կաղօթէր, երկար ստեղծ կաղօթէր. առաւօտեան աստղը շատ անգամ կը գանար զինքը ան նոյն տեղը՝ ուր որ իրիկվան աստղը ձգէր էր զինքը: Մենք ասանկ դժուարութիւններ չունինք յաղթելու: Ի՞նչ պիտի ըլլայ մէկ պող սենեակ մը ձմեռվան մէջ՝ կամ նեղ սենեակ մը ամառվան մէջ, բաղաւորելով անիկա սպառաժի մը կամ ամայի լեռան մը մերկ գլխուն հետը, կէս զիշերվան մէջ: Եւ սակայն քանի՞ քանի՞ անգամ պողը ու տաքը արգելք կը ըլլան կամ զանց ընել կուտան մեզի գաղտուկ աղօթք ընելը: Փրկիչին առանձնացած տեղը թող նկատէ ծոյլը ու ամչնայ: Երտուած կընար հրամայել մեզի որ աղօթք ընելու ատեննիս ասանկ լեռ մը ելլայինք. ու թէ որ անանկ պատուիրէր, մեր անխորհելի պարտաւորութիւնը եղած պիտի ըլլար ան. բայց իր բարեգթութեամբ մեր համագտուութեանը համար տուն և տեղի պարգևեց մեզ՝ երբոր իր մարմնացեալ Որդին զրկէր էր անկից, ու կըսէ՛ Մարդ չուր՝ «էնեւայր»:

Փրկիչին օրինակը կը ցուցնէ՝ թէ աշ

խատուութենէ հոգնած ըլլանիս չի պարտի արգելք ըլլալ գաղտուկ աղօթք ընելու: Ինքը ան օրը մինչև իրիկուն աշխատութիւնով անցուցեր էր, իր ետեւէն անապատը գացող ժողովրդոց բազմութեանը մէջ: Բոլոր օրը չոր անապատի մը մէջ արեգակին այրող տոջորող ճառագայթներուն տակը կեցեր էր, ու ետքը մինակ լեռը ելաւ: Աւ հոն ալ ոչ ծածկոյթ մը՝ ոչ ալ սփոփանք մը կար իրեն համար. և թէպէտ ասանկ հոգնած ու բացը մնացած էր, բայց ցորեկվան աշխատութիւնը աղօթքով կը վերջացունէր: Աւտի իր օրինակը իր աշակերտներուն վրայ օրէնքի մը պէս պարտի ըլլալ: Մենք իրմէն էվելէ հոգնած չենք իզար մեր տունները: Ինքը ոչ տուն ունէր՝ ոչ ընտանեկան հանգստութիւններ՝ ոչ ծածկոյթ՝ ոչ բարձ իր սրբազան գլուխը դնելու. և սակայն մէկ դի կառանձնանար աղօթելու: Աղօթք չընող ծոյլերուն միտքը պիտի ձգէ ինքը աս իր ըրածը դատաստանին օրը:

Փրկիչին օրինակը կը ցուցնէ ևս թէ մինչև անգամ ողորմութեան գործքերը ու աղբատներուն և նեղեալներուն համար մեծամեծ ջանացողութիւնները չի պարտին մէկ դի ընել գաղտուկ աղօթք ընելը: Ինքը նեղեալ մարդկութեան համար բազմաշխատ օրը կը վերջացունէր՝ առանձին աղօթք ընելու երթալով: Եւ արդարև թէ որ ուրիշներուն ծառայութիւն ընենիս չի պարտի արգելք ըլլալ առանձնական ջերմեռանդութեան, մեր անձերուն ծառայութիւն ընենիս ամենեւին չի պարտի աս բանս ընելու. թէ որ ողորմութեան գործքերը զանց առուութեան պատճառանք չեն ըլլար, արուեստի գործքերը չեն կրնար պատճառանք ըլլալ. թէ որ աղբատին ստակ տալը աղօթքը զանց ընելու առիթ չըլլար, ստակ վաստակելը ամենեւին չի կրնար առիթ ըլլալ: Ասան սրոյ երբոր յայտնապէս կը հրամայվի մեզի՝ Զե՛ր ըլլա՛ր գործի մէջ, նոյն բարձրագոյն և անփոփոխ հեղինակութեամբ կը հրամայվի աղօթքի մէջ ալ «Գործի»:

Աղօթել կամ կորսովիլ երկու բաներ են՝ որ սուրբ գիրքը մեր առջևը կը դնէ անոնցմէ մէկը ընտրելու:

Հայր ու որդի :

Քանի մը տարի առաջ Պոսդոն քաղքին մէջը պատկերահան մը կար՝ որ կը կոչվէր Գօբլէյ : Ըս մարդը իր գործին մէջը լաւ յաջողութիւն չի գտնալով միտքը դրաւ Ընդդիմա երթալ, ու հոն իր ապրուստը ճարել : Փոքրիկ տղեկ մալ ունէր ինքը՝ որ իր հետը առաւ, որ կը կոչվէր Յովհաննէս Սինկլէթօն Գօբլէյ :

Յովհաննէս շատ ուսումնասէր տղայ մըն էր՝ ու հասարակ ընթերցման մէջ անանկ շուտով յաւաքացաւ, որ իր հայրը ուսումնարանը խրկեց զինքը : Հոն ինքը զինքը բոլորովին իր ուսմանցը պարապելու տալով անանկ երեւելի եղաւ աշակերտներուն մէջ, որ իր վարժապետները կը գուշակէին թէ շատ երեւելի մարդ պիտի ըլլար ինքը :

Ուսումնարանին կարգը կատարելէն ետեւ իրաւագիտութիւն սորվելու պարապեցաւ : Ու երբոր իր արհեստը գործածելու պաշտօնի մը մէջ մտաւ՝ իր միտքը այնքան աւաւտ սեղեկութիւններու գանձարան եղած էր, ու իր աւջի ժրութիւնովը այնպէս լաւ վարժըված էր, որ գրեթէ անմիջապէս իր անունը հըւշակվեցաւ, Քանի մը խիստ երեւելի գործքեր իրեն յանձնըվելուն՝ այնչափ իմաստութեամբ ու ճարտարութեամբ կարգադրեց զանոնք, որ բոլոր Բրիտանացուց ազգը զարմանքի մէջ ձգեց :

Թագաւորները ու իր խորհրդակիցները տեսնալով անոր այսչափ իմաստուն մարդը ըլլալը ու այնչափ զօրութիւն ստացած ըլլալը, հարկաւոր սեպեցին կառավարութեան գործքերու մէջ խօթել զինքը : Վասն որոյ աւագութեան աստիճաններուն մէկէն մէկալը հանեցին զինքը, մինչև որ կարգեցաւ Խաւս Ըլազ Գատաւոր Ընդդիմայի, ասիկա Ընդդիմայի հպատակներուն աւագութեան հասնելու աստիճաններուն ա մէնէն բարձրն է : Վաթսուն տարիի չափ առաջ ինքը Պոսդոն քաղքին մէջը պզտի տղեկ մըն էր. իր հայրը աղքատ պատկերահան մըն էր, որ հագել թէ կրնար իր օրական ապրուստը ճարելու : Բայց Յովհաննէս հիմայ անդդիմայի ազնուականներուն գլուխն է. բնական ձիրքերով և զօրութիւնով երեւելի մարդոց մէկն է, ու բոլոր

քաղաքավարեալ աշխարհ յարգութեամբ ու պատուով կը բռնէ զինքը : Ըսիկա աշխատասիրութեան պարզեամբ վարձքն է : Ուսումնասէր տղան խիստ օգտակար ու պատուաւոր մարդ մը կը ըլլայ :

Թէ որ Յովհաննէս իր մանկութեան օրերը ծուլութեամբ վատնած ըլլար, հաւանականաբար իր կատարելութեան տարիները աղքատութեան ու խայտառակութեան մէջ պիտի անցունէր : Բայց ինքը դպրոցին մէջը իր ընթերցմանը հետեւեր էր՝ որ ատեն մէկալ աշակերտները ծոյլ կեցեր էին. ուսումնարանին մէջը իր ուսմանցը պարապեր էր՝ որ ատեն միւս պատանիները ժամանակին վատներ էին. ինքը միշտ իրեն համար ըլլալ սեպեր էր ան աւաւտ թէ փոխացի յաւաքացաւ. և ինչպէս ճիսագոյն եղաւ իր վարձքը :

Ո՛վ փոքրիկ բարեկամներ՝ որ կը կարդաք ասիկա, դուք ձեր ապուռնի կեանքին հիմը հիմայ կը ձգեք իր : Գուք ամէն օր դպրոցին մէջը վրանիդ կը պոչընէք թէ արդեօք օգտակար ու պատուաւոր պիտի ըլլաք կեանքերնուդ մէջ, եթէ ձեր կատարելութեան տարիները չարաչար վատնըված տղայութեան յիմարութիւններուն վըայ ողբալով պիտի անցունէք :

Ըսիկա ինչի մտայ :

Արթուր թէ ամէն մարդիկ փոքր ՚ի շատե կը զգան մեղքին գարշելի բնութիւնը ու վնասակար վատթարութիւնը. բայց թըշուառութիւնը ան է՝ որ գլխաւորապէս ուրիշներուն մեղքին և մանաւանդ ուրիշներուն իրենց դէմ գործած մեղքին վատթարութիւնը կը տեսնան : Թէ որ մարդիկ ուրիշներուն մեղքերը ատենուն չափ իրենցները ատենին, հեղութիւնը առաւել ևս հասարակ աւաքինութիւն մը պիտի ըլլար : Մէկ մարդ մը իր մեղքին պատկերը իր բարեկամին կամ իր սիրելի դակին վըայ տեսնալուն կատէ : Վմէնէն այլանդակը ան է որ մարդիկ այսչափ անարդաբար կողմնակից ու անիրաւ ըլլան իրենց մեղքերուն վըայ դատաստան ընելուն : Երբոր մէկ մարդու մը բուն իր մեղքերուն վըայ խնդիր ըլլայ՝ իր սիրտը հա

զարումէկ ճարտարութիւններ կրճնարէ աւնիկա շատագովելու ու փորելիացունելու : Բայց երբոր մէկուն կիրքը ուրիշներուն մեղքին վրայ զայրացած ըլլայ , բոլորովին կրփոխվի բանը : Մէկը՝ իր վրայ եղած վընասի մը յանցաւորութիւնը մեծցունելէն չի դադարիր , ու իր կիրքը անանկ միջոցներ կը գտնայ որ ճշմարիտ շատագովութիւնները ևս ծանր յանցանքներ ըլլալ կը ցուցնէ : Մարդկային տկարութեան հասարակ շատագովութիւնները , փորձութեան ու զնութիւնը , ու ասոնց նման բաները չեն կրնար իր կիրքը ղեջուցանել : Մեղքի ղէմ ասանկ ուժգին կիրքեր ունենալը ընկերսիրութեան վնաս մը չի պիտի ընէր , թէ որ նոյն կիրքերը հաւասարապէս ու ականց կողմնականութեան մեր մեղքերուն վրայ ալ ունենայինք : Թէ սր մարդիկ իրենց ընկերները ատելուն չափ ինքրզինքնին ալ ատէին , ասիկա աղէկ օգնութիւն մը պիտի ըլլար իրենց ընկերները ինքը ղինքնուն պէս սիրելու :

Արդին անհնարին վարկարո-ւի-նը :

Նհամար են մարդու սրտին մէջի պըտոյտները ու լաբելրինթոսները՝ աս մեր մարմինին հնարքները ու գաղափարները՝ մեղայ թագաւորութիւնը իր ներսը հաստատելու : Ար մարդն է ան՝ որ դարձանց Մատանային վրայ չի թուքներ , ու անոր խաւարային գործքերը ծաղը չընէր . և սակայն սր մարդն է ան՝ որուն սրտին մէջը Մատանան ամբարիշտ խորհուրդներ չենիւթեր ու չի հնարեր : Մարդս սրչափ ժամանակ որ կը ծախէ ինքրզինքը ճանչնալու ու Բստուծմէ կը ինզրէ որ իր չար բնութեանը գաղտնի ասրականութիւնը իրեն յայտնէ , այնչափ իր վրայովը ատելութիւն մը անարգանք մը պիտի ունենայ , ու այնչափ յարգութիւն ու զարմացում մը պիտի ունենայ Բստուծոյ անհուն սղորմութեանը վրայ՝ որ ոչնչութեան դարձած չէ : Երբոր Բստուծոյ շողին անգամ մը մէկուն չար ճամբաները իրեն կը յայտնէ , կը խոնարհի ան անձը ու ինքրզինքէն կամչնայ : Տղետութիւնն է՝ ու չէ՛ թէ ուրիշ բան որ մարդիկ հպարտութեան մէջ կը պահէ :

Ա ճատիան խօսէր :

Բարի օրինակները զօրաւոր վարժապետներ են :
 Լմաստուն մարդը կը շափէ ժամանակը՝ անկէջ քաղած օգուաներովը :
 Քաջաբերութիւնը յաջողութիւնով կը շատնայ :
 Կը ջանկութեան հարկաւոր բան մը չի կայ , որ չի կրնանք ձեռք ձգելու :
 Կը արտախի մը ընել յանձնառու ըլլալէդ առաջ , իմացիր ինզիրքը :
 Կը արտախի մը ընելէն հրաժարելէդ առաջ , քննէ ինզիրքը :
 Քաղցը բնութիւնը է վելի զօրաւոր է քան թէ բռնութիւնը :
 Համբաւ ստանալու ճամբան շատ դժուար է :
 Փոքր յանցանքները կը կնքվելով կը մեծնան :
 Օրութիւնը բուն մին է՝ որուն մէջ չարութիւնը իր հակիթները կածէ :
 Կեանքին բոլոր ճանապարհը թշնամիներէն պաշարված է :
 Կախապաշարումը շատ անգամ արգելք կը լայ յաջողութեան :
 Աբբան որ յիմարէն կը հեռանաս , այնքան ալ իմաստունին մօտեցիր :
 Կախապաշարեալ դատաւորը մտածելու ժամանակ չի խնդրեր :
 Աս աշխարհիս Բստուծը շատ երկրպագողներ ունի :
 Չարութիւնը է վելի հեռեւորներ ունի քան թէ զարմացողներ :
 Համարձակութիւնը կը յաղթէ , ուր տեղ որ անմեղութիւնը իր ղինակիրն է :
 Անհաւատարմութիւնը կը պահանջ անուշ լեզուին տակը :
 Անհնարին է առանց սրբութեան երջանիկ ըլլալ :
 Ավ որ ժամանակը պարսպ կը կորսընցունէ մէկ օր մը պիտի զըջայ :

Յարմար Կրօն-Վի-նը :

Պէտք է յիշել թէ ո՛ր և իցէ գարշելի պատժապարտ ու բանտարգեալ ատենօք հեղահոգի՝ անմեղ ու թոթովախօս տղայ մըն էր . թէ ո՛ր և իցէ մահապարտ՝ որ իր յանցանքին տոյժը կախաղանին տակը կը վճարէ , ատենօք իր մօրը գիրկը կը կրգորվէր ու իրեն կեանք արուող մնունդը անոր կուրծքերէն կընդունէր : Բարոյական վարժութեան պակասութիւնը՝ չար ներգործութիւնները՝ ու անարգ օրինակները իրենց զօրքը կընեն , ու մեր սիրամունդ սերունդները վայրենի մարդոց կը դարձունեն , որոնք իրենց յանցանքին զազութիւնովը ու իրենց չարագործութեանը այլանդակ լքութիւնովը մարդկութիւնը վրաներնուն կը թոթվեն :